

jak ostatně dle § 2 odstavec pátý nesp. říz. jest samozřejmo — musí účastníci pokud se týče jich zástupci právní býti o nařízeném doplnění řízení uvědoměni, aby jim takto byla dána možnost znalecům klásti otázky za účelem potřebného vysvětlení okolností při zjištění odhadní ceny důležitých. Na soudu pak bude, aby na základě posudku znaleckého dle svého volného uvážení (§ 272 c. ř. s.) odhadní cenu nemovitostí, o něž tu jde, stanovil, o otázkách, ohledně kterých nebylo docíleno jednotného názoru, rozhodl, a rozhodnutí své odůvodnil.

Čís. 1941.

Příslušným k umoření dluhopisů rakouských válečných půjček jest okresní soud, v jehož obvodě má žadatel obecné sudiště ve věcech sporných.

(Rozh. ze dne 24. října 1922, R II 382/22.)

Žádost za umoření rakouské válečné půjčky podal žadatel u okresního soudu svého bydliště, jenž se však prohlásil nepřislušným k provedení umořovacího řízení. Rekursní soud usnesení potvrdil. **Důvody:** Vším právem prohlásil se okresní soud v B. k provedení umořovacího řízení ohledně rakouské válečné půjčky za nepřislušna, poněvadž se tu jedná o cenné papíry, které spadají pod ustanovení § 115 odstavec prvý j. n. a příslušným jest sborový soud, v jehož úředním sídle vedou se příslušné úvěrní knihy. Názor stěžovatelky, že se tu jedná o případ posledního odstavce § 115 j. n., jest mylným, ježto první odstavec tohoto § obsahuje určitý předpis o příslušnosti k umoření papírů, o které se tu jedná.

Neí v y š š í s o u d zrušil usnesení obou nižších soudů a uložil prvému soudu, by podjal se věcného vyřízení návrhu.

D ů v o d y:

Dle prvního odstavce § 115 j. n. je výlučně příslušným k umoření státních obligací a jim na roveň postavených úvěrních papírů sborový soud první stolice, v jehož úředním sídle vedou se příslušné úvěrní knihy. Toto ustanovení má na zřeteli pouze tuzemské státní obligace a tuzemské úvěrní knihy a nemůže býti směrnici pro určení příslušnosti cizozemského soudu. Nelze tedy přihlížeti k dluhopisům rakouské válečné půjčky, o něž jde, jako k státním obligacím, spadajícím pod ustanovení zmíněného místa zákonného, pročež pro nedostatek jiných kompetenčních předpisů přichází v úvahu poslední odstavec § 115 j. n., t. j. příslušnost tuzemského okresního soudu, v jehož obvodě žadatelka má ve sporných věcech svůj obecný soud, to tím více, jelikož umoření má účinek pouze v oblasti našeho státu. Souhlasná usnesení nižších soudů, jež odmítají pro nepřislušnost žádost stěžovatelky, jsou tedy v zřejmém odporu s ustanovením posledního odstavce § 115 j. n. a bylo je proto dle § 16 patentu o mimosporném řízení zrušiti a soudu první stolice uložiti, by věcně vyřídil žádost o zahájení umořovacího řízení.